378R1303

Ἀριθ. Ν 158/6 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 16. 6. 78

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1303/78 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 12ης Ἰουνίου 1978

περί χορηγήσεως χρηματοδοτικῆς ἐνισχύσεως σέ προγράμματα ἐπιδείξεως γιά ἐξοικονόμηση ἐνεργείας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τό ἄρθρο 235,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως (1)

τή γνώμη τῆς Οἰκονομικῆς καί Κοινωνικῆς Ἐπιτροπῆς (2),

Ἐκτιμώντας:

ὅτι δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 τῆς συνθήκης, ἡ Κοινότητα ἔχει ὡς ἀποστολή νά προάγει τήν ἁρμονική ἀνάπτυξη τῶν οἰκονομικῶν δραστηριοτήτων στό σύνολο τῆς Κοινότητος, τή συνεχή καί ἰσόρροπη ἐπέκταση τῆς οἰκονομίας καί ηὐξημένη σταθερότητα·

ὅτι στή σημερινή ἐνεργειακή κατάσταση, ἡ μείωση τοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τῆς ἐνεργειακῆς καταναλώσεως δύναται νά συντελέσει ἀποτελεσματικά στήν πραγματοποίηση αὐτῶν τῶν στόχων·

ὅτι στό ψήφισμά του τῆς 17ης Σεπτεμβρίου 1974 περί τῆς νέας στρατηγικῆς τῆς ἐνεργειακῆς πολιτικῆς γιά τήν Κοινότητα (3), τό Συμβούλιο ἐνέκρινε τό στόχο τῆς μειώσεως τοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τῆς ἐσωτερικῆς καταναλώσεως διά μέτρων ὀρθολογικῆς χρήσεως καί ἐξοικονομήσεως τῆς ἐνεργείας, χωρίς αὐτό νά παραβλάπτει τούς στόχους τῆς κοινωνικῆς καί οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως·

ὅτι ἡ ἐνθάρρυνση δραστηριοτήτων ἐπιδείξεως νέων τεχνολογιῶν, ἄμεσα συνδεδεμένων μέ τήν ἐξοικονόμηση ἐνεργείας διά βελτιώσεως τῆς ἀποδόσεως τῆς χρησιμοποιουμένης ἐνεργείας, συνιστᾶ ἕνα μέσο προσεγγίσεως αὐτοῦ τοῦ στόχου·

ὅτι ἡ Κοινότητα καί τά Κράτη μέλη υἱοθέτησαν προγράμματα ἐρεύνης καί ἀναπτύξεως στόν τομέα τῆς ἐξοικονομήσεως ἐνεργείας· ὅτι ἕνα κοινοτικό πρόγραμμα ἐνισχύσεως τῶν προγραμμάτων ἐπιδείξεως πού ἀποσκοποῦν στήν ἐξοικονόμηση ἐνεργείας πρέπει νά συντελεῖ στήν πλήρη χρησιμοποίηση τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν προσπαθειῶν αὐτῶν ἐρεύνης καί ἀναπτύξεως·

ὅτι στή βιομηχανία ἐναπόκειται, κατά κύριο λόγο, νά ἀναλάβει ὑπεύθυνα τή χρηματοδότηση τῶν δραστηριοτήτων αὐτῶν· ὅτι, ἐξαιτίας τῶν κινδύνων καί τῶν σημαντικῶν ἐπενδύσεων τίς ὁποῖες οἱ δραστηριότητες αὐτές συνεπάγονται, ἰδιαίτερα σέ περιπτώσεις ἐφαρμογῆς τεχνολογιῶν πού δέν δοκιμάσθηκαν σέ πραγματική διάσταση ἤ δέν ἔχουν εἰσαχθεῖ στό ἐμπόριο, πρέπει νά προβλέπεται ἡ δυνατότητα χορηγήσεως ἐνισχύσεώς τους ἀπό τήν Κοινότητα στό βαθμό ἰδίως πού ἡ πραγματοποίησή τους δύναται νά ὠφελήσει ὁλόκληρη τήν Κοινότητα·

ὅτι ἡ χορήγηση ἀπό τήν Κοινότητα τῶν προβλεπομένων πλεονεκτημάτων δέν πρέπει νά ἀλλοιώνει τούς ὅρους ἀνταγωνισμοῦ κατά τρόπο ἀσυμβίβαστο πρός τίς ἀρχές πού περιέχονται στίς σχετικές διατάξεις τῆς συνθήκης·

ὅτι, ἐξαιτίας τῆς ἀνάγκης περιορισμοῦ τῆς ἐνισχύσεως αὐτῆς στό ἀπολύτως ἀπαραίτητο, ἡ Κοινότητα πρέπει νά διαθέτει ὅλα τά μέσα πού θά τῆς ἐπιτρέψουν νά ἀξιολογήσει σέ κάθε περίπτωση, τά πλεονεκτήματα τά ὁποῖα δύναται νά ἀποκομίσει ἀπό τήν πραγματοποίηση τῶν προγραμμάτων αὐτῶν, καί κατά πόσο τά προγράμματα αὐτά συμβιβάζονται μέ τούς στόχους τῆς κοινοτικῆς ἐνεργειακῆς πολιτικῆς·

(1) ΕΕ ἀριθ. Α 299 τῆς 12. 12. 1977, σ. 60.
(2) ΕΕ ἀριθ. Α 287 τῆς 30. 11. 1977, σ. 7.
(3) ΕΕ ἀριθ. Α 153 τῆς 9. 7. 1975, σ. 1.

ὅτι, λαμβανομένων ὑπόψη τῶν δυνατοτήτων συντονισμοῦ, ἡ Κοινότητα πρέπει γιά τό σκοπό αὐτό νά λαμβάνει γνώση τῆς ἐνισχύσεως τῆς ὁποίας ὁ προτείνων τό πρόγραμμα ἐνδέχεται νά τύχει ἤ δύναται νά ἀναμένει βάσει κοινοτικῶν, ἐθνικῶν ἤ ἄλλων μέτρων·

ὅτι, γιά τό σκοπό αὐτό, οἱ δικαιοῦχοι, σέ ἀντάλλαγμα τῶν χορηγουμένων πλεονεκτημάτων ὀφείλουν ν' ἀναλάβουν ὑποχρεώσεις ἔναντι τῆς Κοινότητος· ὅτι ἡ συνθήκη δέν προέβλεψε τίς εἰδικές ἐξουσίες, πού ἀπαιτοῦνται γιά τούς σκοπούς αὐτούς,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

Ὑπό τούς ὅρους πού προβλέπονται στόν παρόντα κανονισμό ἡ Κοινότητα δύναται νά χορηγεῖ χρηματοδοτική ἐνίσχυση γιά τήν πραγματοποίηση τῶν κοινοτικῶν προγραμμάτων ἐπιδείξεως πού καθορίζονται στό ἄρθρο 2, τά ὁποῖα ἐμφανίζουν σημαντική βελτίωση τῆς ἀποδόσεως τῆς χρησιμοποιουμένης ἐνεργείας.

Ἄρθρο 2

Ἕνα κοινοτικό πρόγραμμα ἐπιδείξεως πρέπει νά ἀφορᾶ τή δημιουργία ἐγκαταστάσεων χρησιμοποιώντας, σέ φυσικό μέγεθος, νέους ἐξοπλισμούς ἤ νέες τεχνικές διαδικασίες ἤ προϊόντα τά ὁποῖα ἐπιτρέπουν σημαντική ἐξοικονόμηση ἐνεργείας. Τό πρόγραμμα αὐτό πρέπει νά θέτει σέ ἐφαρμογή μιά νέα τεχνική ἤ νέα τεχνική διαδικασία ἤ νέο προϊόν ἤ νά κάνει χρήση μιᾶς νέας ἐφαρμογῆς τεχνικῶν, διαδικασιῶν ἤ προϊόντων πού εἶναι ἤδη γνωστά. Κατάλογος τῶν δυνατῶν πεδίων ἐφαρμογῆς παρατίθεται στό παράρτημα.

Ἕνα κοινοτικό πρόγραμμα ἐπιδείξεως πρέπει νά πληροῖ τούς ἀκόλουθους ὅρους:

— πρέπει νά ἔχει τή δυνατότητα νά ἐνθαρρύνει ἄλλες ἐγκαταστάσεις τοῦ ἰδίου εἴδους στήν Κοινότητα καί νά ἔχει πραγματικές προοπτικές ἐμπορικῆς χρήσεως,

— ἐξαιτίας τῶν διατρεχομένων κινδύνων ἤ τῶν σημαντικῶν ἐπενδύσεων τίς ὁποῖες οἱ δραστηριότητες αὐτές συνεπάγονται, ἡ χρηματοδότηση δέν ἐξασφαλίζεται κατά ἱκανοποιητικό τρόπο γιά τήν ἐπίδειξη προγραμμάτων πού ἔχουν τήν δυνατότητα νά εἶναι βιώσιμα.

Ἄρθρο 3

Ἡ εὐθύνη γιά κάθε πρόγραμμα πρέπει νά βαρύνει ἕνα φυσικό πρόσωπο ἤ νομικό πρόσωπο πού συνιστᾶται σύμφωνα μέ τίς ἰσχύουσες νομοθετικές διατάξεις στά Κράτη μέλη.

Ἄν ἡ σύσταση ἑνός νομικοῦ προσώπου πού νά ἔχει ἱκανότητα δικαίου γιά τήν ἐκτέλεση ἑνός προγράμματος δημιουργεῖ πρόσθετες ἐπιβαρύνσεις στίς συμμετέχουσες ἐπιχειρήσεις, τό πρόγραμμα αὐτό δύναται νά πραγματοποιηθεῖ μέ ἁπλή συνεργασία φυσικῶν ἤ νομικῶν προσώπων. Στήν περίπτωση αὐτή ἡ εὐθύνη, γιά τίς ὑποχρεώσεις πού ἀπορρέουν ἀπό τήν κοινοτική ἐνίσχυση, βαρύνει ἀτομικά καί εἰς ὁλόκληρον τά πρόσωπα αὐτά.

Ἄρθρο 4

Ἡ ἐνίσχυση ἑνός προγράμματος δύναται νά λάβει τή μορφή ἐπιστρεπτέας, ὑπό ὁρισμένους ὅρους, χρηματοδοτικῆς συμμετοχῆς τῆς Κοινότητος σ' αὐτό τό πρόγραμμα, ἡ ὁποία χορηγεῖται στό πλαίσιο τῶν ἐπί τούτω προβλεπομένων πιστώσεων τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων καί ἀφοῦ ληφθεῖ ὑπόψη κάθε οἰκονομική ἐνίσχυση, κοινοτική, ἐθνική ἤ ἄλλη, τῆς ὁποίας τό πρόγραμμα ἔτυχε ἤ δύναται νά τύχει, καθώς καί τό μέρος τοῦ κινδύνου τό ὁποῖο πρέπει νά φέρουν ἄμεσα οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ προγράμματος.

Ἡ ἐνίσχυση αὐτή δέν δύναται, γενικῶς, νά εἶναι κατώτερη τοῦ 25 % οὔτε ἀνώτερη τοῦ 49 % τοῦ συνολικοῦ κόστους τοῦ προγράμματος. Τό ἐπίπεδο τῆς ἐνισχύσεως προσδιορίζεται γιά κάθε πρόγραμμα χωριστά, σύμφωνα μέ τή διαδικασία τοῦ ἄρθρου 5, ἀφοῦ ληφθεῖ δεόντως ὑπόψη κάθε ἄλλη χορηγηθείσα ἤ ἀναμενόμενη ἐνίσχυση.

Ἄρθρο 5

1. Κάθε πρόγραμμα πού προέρχεται ἀπό πρόσωπα ἤ ἐπιχειρήσεις τῆς Κοινότητος, κατόπιν προσκλήσεως πρός ὑποβολή προσφορῶν, ἡ ὁποία δημοσιεύεται στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων*, ἐξετάζεται ἀπό τήν Ἐπιτροπή βάσει τῶν ἀκολούθων στοιχείων πού γνωστοποιοῦνται ἀπό τούς αἰτοῦντες:

— λεπτομεροῦς περιγραφῆς τοῦ προγράμματος, περιλαμβανομένης τῆς ὀργανώσεως τῆς διαχειρίσεώς του καί τῆς ἐξοικονομήσεως ἐνεργείας πού δύναται νά πραγματοποιηθεῖ,

— τῶν προθεσμιῶν πραγματοποιήσεως τοῦ προγράμματος,

— τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως καί τῶν τεχνικῶν δυνατοτήτων τοῦ ἤ τῶν ὑπευθύνων γιά τό πρόγραμμα,

— τῆς φύσεως καί τοῦ μεγέθους τῶν τεχνικῶν καί οἰκονομικῶν κινδύνων πού εἶναι συνυφασμένοι μέ τό πρόγραμμα,

— τοῦ κόστους τοῦ προγράμματος, τῆς βιωσιμότητός του ἀπό οἰκονομική ἄποψη καί τῶν προβλεπομένων τρόπων χρηματοδοτήσεως,

— τοῦ βαθμοῦ στόν ὁποῖο ἡ ἐμπειρία ἐπί τοῦ θέματος δύναται νά ἐνθαρρύνει εὐρεία διάδοση τῆς τεχνικῆς, τῆς τεχνικῆς διαδικασίας ἤ τοῦ προϊόντος ἐντός τῆς Κοινότητος, τῶν προοπτικῶν γενικῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς τῆς τεχνικῆς, αὐτῆς τῆς τεχνικῆς διαδικασίας ἤ αὐτοῦ τοῦ προϊόντος καί τά πλεονεκτήματα πού δύνανται νά προκύψουν γιά τήν οἰκονομία στό σύνολό της,

— ἀναφορᾶς κάθε οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως, τῆς ὁποίας τό πρόγραμμα σέ ἕνα προηγούμενο στάδιο ἐρεύνης καί ἀναπτύξεως ἦταν δυνατόν νά τύχει ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος ἤ τῶν Κρατῶν μελῶν,

— ἀναφορᾶς τῶν λοιπῶν, προβλεπομένων ἤ ἀναμενομένων μέτρων οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως ἐκ μέρους τῶν Κρατῶν μελῶν ἤ τῆς Κοινότητος,

— κάθε ἄλλου στοιχείου πού ἐπιτρέπει τήν αἰτιολόγηση τῆς αἰτουμένης κοινοτικῆς ἐνισχύσεως,

— τῆς προβλεπομένης μεθόδου διαδόσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐπιδείξεως.

2. Ἡ Ἐπιτροπή ἀποφασίζει νά χορηγήσει ἤ νά ἀρνηθεῖ τήν ἐνίσχυση στά προγράμματα κατόπιν διαβουλεύσεως μέ τή συμβουλευτική ἐπιτροπή διαχειρίσεως τῶν πραγραμμάτων ἐπιδείξεως, πού συγκροτεῖται ἀπό ἀντιπροσώπους τῶν Κρατῶν μελῶν. Ἡ ἀπόφαση τῆς Ἐπιτροπῆς κοινοποιεῖται ἀμέσως στό Συμβούλιο καί τά Κράτη μέλη· ἀρχίζει νά ἰσχύει μετά τή λήξη περιόδου 20 ἐργασίμων ἡμερῶν, ἄν, κατά τή διάρκεια αὐτῆς τῆς περιόδου, κανένα Κράτος μέλος δέν προσφύγει στό Συμβούλιο γιά τό ζήτημα αὐτό. Τό Συμβούλιο, μέ αἴτηση ἑνός Κράτους, ἀποφαίνεται ἐπί τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ὁμόφωνα μέν στήν περίπτωση τῆς πρώτης σειρᾶς προγραμμάτων, μέ εἰδική δέ πλειοψηφία γιά τά μεταγενέστερα προγράμματα.

Ἄρθρο 6

Τά πλεονεκτήματα πού χορηγοῦνται ἀπό τήν Κοινότητα δέν πρέπει νά ἀλλοιώνουν τίς συνθῆκες ἀνταγωνισμοῦ κατά τρόπο ἀσυμβίβαστο πρός τίς ἀρχές πού περιέχονται στίς σχετικές διατάξεις τῆς συνθήκης ἐπί τοῦ θέματος.

Ἄρθρο 7

1. Ἡ Ἐπιτροπή διαπραγματεύεται καί συνάπτει τίς ἀναγκαῖες συμβάσεις γιά τήν πραγματοποίηση τῶν προγραμμάτων πού προκρίνονται σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 5. Γιά τό σκοπό αὐτό συντάσσει ἕνα ὑπόδειγμα συμβάσεως πού περιλαμβάνει τά δικαιώματα καί ὑποχρεώσεις κάθε μέρους καί ἰδίως τούς τρόπους ἐνδεχομένης ἐπιστροφῆς τῆς χορηγηθείσης ἐνισχύσεως.

2. Ὁ ἤ οἱ ὑπεύθυνοι τῆς πραγματοποιήσεως προγράμματος πού τυγχάνει τῆς κοινοτικῆς ἐνισχύσεως ὑποβάλλουν στήν Ἐπιτροπή ἐτησίως ἤ κατόπιν αἰτήσεώς της, ἔκθεση ἐπί τῆς πραγματοποιήσεως τῶν συμβατικῶν ὑποχρεώσεών τους πρός τήν Ἐπιτροπή καί ἰδιαίτερα γιά τήν πρόοδο τῶν σχετικῶν μέ τό πρόγραμμα ἐργασιῶν καί τά ἀνειλημμένα ἔξοδα ἐκτελέσεώς του.

3. Ἡ Ἐπιτροπή ἔχει κάθε στιγμή τή δυνατότητα νά ἐλέγχει τούς σχετικούς μέ αὐτό τό πρόγραμμα λογαριασμούς. Δύναται νά διατάσσει αὐτοψίες καί ἐλέγχους ἐγγράφων ὥστε νά τῆς ἐπιτρέπεται νά παρακολουθεῖ τήν ἐκτέλεση τῆς συμβάσεως καί ἰδιαίτερα τήν πρόοδο καί τήν πραγματοποίηση τῶν κοινοτικῶν προγραμμάτων.

4. Ἐφ' ὅσον δικαιολογεῖται ἀπό τή σπουδαιότητα τῆς χρηματοδοτικῆς ἐνισχύσεως τῆς Κοινότητος καί τό μέγεθος τοῦ προγράμματος, ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά συμμετάσχει ὑπό τήν ἰδιότητα παρατηρητοῦ στίς συσκέψεις τῶν ὀργάνων διαχειρίσεως τῶν προγραμμάτων στό μέτρο πού προβλέπεται ἀπό τή σύμβαση.

Ἄρθρο 8

Ἡ Ἐπιτροπή συντάσσει περιοδικῶς ἔκθεση ἐπί τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ πρός τή Συνέλευση καί τό Συμβούλιο, τά ὁποῖα ἀποφαίνονται ἐπί τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς.

Ἄρθρο 9

Ἡ διάρκεια ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ εἶναι τέσσερα ἔτη. Τό Συμβούλιο κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποφασίζει ἄν ὑπάρχει λόγος παρατάσεως ἤ τροποποιήσεώς του.

Ἄρθρο 10

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἤ τοῦ Συμβουλίου σέ περίπτωση προσφυγῆς, ἐπί τῆς πρώτης σειρᾶς προγραμμάτων σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 5, καί ἀφοῦ τό Συμβούλιο ἐκδώσει κανονισμό πού θά καθορίζει ὁμόφωνα τό μέγιστο ὕψος τῆς βοηθείας πού χορηγεῖται βάσει τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Πάντως τό ἄρθρο 5 ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν ἑπομένη τῆς δημοσιεύσεώς του στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων.*

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στό Λουξεμβοῦργο, στίς 12 Ἰουνίου 1978.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

K. OLESEN

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΔΥΝΑΤΩΝ ΠΕΔΙΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Ὁ κατωτέρω κατάλογος ὑποδεικνύει, ὑπό τύπο παραδείγματος, τά δυνατά πεδία ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ. Δέν εἶναι περιοριστικός, οὔτε ἐκφράζει προτεραιότητες.

1. **Κτίρια**

1.1. Νέα ὑλικά ἤ νέες ἐφαρμογές ὑφισταμένων ὑλικῶν γιά τή θερμική μόνωση νέων ἤ ὑφισταμένων κτιρίων.

1.2. Μέθοδοι ἐπιλύσεως προβλημάτων συνδεδεμένων μέ αὐξημένη θερμική μόνωση, π.χ.: ἀερισμός, συμπύκνωση, θερμική ἀδράνεια, σχηματισμός ὑγρασίας, κανονισμοῦ πυρκαϊᾶς καί ἀσφαλείας κλπ.

1.3. Ἀποτελεσματικώτερες μέθοδοι γιά τή θέρμανση καί τόν κλιματισμό χώρων καί γιά τήν παραγωγή θερμοῦ ὕδατος γιά οἰκιακή χρήση π.χ. ἡ χρήση θερμικῶν ἀντλιῶν πού παρουσιάζουν νέα τεχνικά χαρακτηριστικά ἱκανά νά βελτιώσουν τή συναγωνιστικότητα καί τήν ἀξιοπιστία τους, ἡ χρήση ἡλιακῶν συλλεκτῶν σέ μικρή κλίμακα, ἡ βελτίωση συμβατικῶν συστημάτων πού ἐπιτρέπουν σημαντική ἐξοικονόμιση ἐνεργείας.

1.4. Μέθοδοι πού ἐπιτρέπουν τή μείωση τῶν ἀναγκῶν ἀερισμοῦ, π.χ.: στή βιομηχανία ἤ στά νοσοκομεῖα.

2. **Παροχή καί χρήση τῆς κατά τή λειτουργική διαδικασία ἐκλυομένης θερμότητος καί τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας στή βιομηχανία**

2.1. Ἀποτελεσματικώτερες μέθοδοι παραγωγῆς καί χρήσεως τῆς κατά τή λειτουργική διαδικασία ἐκλυομένης θερμότητος καί τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας στή βιομηχανία π.χ.: ὑψηλότερες ἐπιδόσεις καί μεγαλύτερη ἀξιοπιστία τῶν ἐγκαταστάσεων.

2.2. Ἀνάκτηση καί ἀναχρησιμοποίηση τῆς παραμενούσης θερμότητος, εἴτε ὡς θερμότητος, εἴτε γιά τή συνδυασμένη παραγωγή θερμότητος/ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, ἐντός τῆς ἰδίας ἐγκαταστάσεως ἤ ἀλλοῦ, π.χ.: διά βελτιώσεων τῶν ἐναλλακτῶν θερμότητος, διά τῆς χρησιμοποιήσεως θερμῶν ἀντλιῶν ἰσχύος καί/ἤ ὑψηλῶν θερμοκρασιῶν, διά τῆς χρήσεως νέων μεθόδων ἀποθηκεύσεως τῆς θερμότητος.

2.3. Ἐπίδειξη νέων τεχνικῶν διαδικασιῶν στή βιομηχανία μέ ἰσοδύναμη λειτουργία ἀλλά μικρότερες ἀνάγκες σέ ἐνέργεια.

2.4. Μέθοδος χρήσεως ἀποβλήτων ἤ καυσίμων μικρᾶς θερμαντικῆς ἱκανότητος γιά τήν παροχή θερμότητος καί/ἤ ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας στή βιομηχανία.

3. **Βιομηχανία ἐνεργείας**

3.1. Ἀποτελεσματικώτερες μέθοδοι συνδυασμένης παραγωγῆς θερμότητος καί ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας γιά τό κοινωνικό σύνολο, π.χ. μεγαλύτερη ἀπόδοση, μεγαλύτερη ἀξιοπιστία τῶν ἐγκαταστάσεων, ἐπίδειξη ἀποθηκεύσεως μεγάλης κλίμακος, ἐπίδειξη δικτύων διανομῆς θερμότητος σέ μεγάλη ἀπόσταση.

3.2. Μέθοδοι χρήσεως τῶν ἀποβλήτων τῆς παραμενούσης θερμότητος ἤ καυσίμων μικρῆς θερμαντικῆς ἱκανότητος γιά τό κοινωνικό σύνολο, π.χ.: χρήση ἀστικῶν ἤ γεωργικῶν ἀποβλήτων ὡς καυσίμων, ἐπίδειξη πολύ μεγάλων θερμικῶν ἀντλιῶν (τῆς τάξεως τῶν 5 MW καί ἄνω).

4. **Μεταφορές**

4.1. Μέθοδοι αὐξήσεως τῆς ἐνεργειακῆς ἀποδόσεως τῶν κινητήρων καί τῶν ὀχημάτων μέ κινητήρα, χωρίς μείωση τῶν ἐπιδόσεων.

4.2. Μέθοδοι πού καθιστοῦν τά συστήματα δημοσίων μεταφορῶν πιό ἑλκυστικά π.χ.: συστήματα ἐλέγχου, πληροφορήσεως τῶν ἐπιβατῶν κλπ.